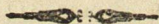

Другата частъ отъ фразата не стигна до слуха на Арбака който са връщаше назадъ по първия път. Като минуваше подземеліето той срѣсна една змия надута и освѣтявана отъ свѣтильника, Арбакъ са огбѣ колкото да я ненастѣпи «и се отвратителна и ужасна си рече ѣ той, но не можешъ да ми сторишъ зло и не бой са и азъ да ти сторѣ.»

Виковетъ на Калана като ослабвахъ отъ преградата на вратата слабо стигахъ до слуха на египтянина, който са спрѣ малко за да послуша.

«Жално ми е че този гласъ не онѣмява за вынѣги преди да излѣзъ отъ подземеліето! Нанстина съкровищата ми и златото ми не сѣ тамъ, дѣто пѣшка този негодникъ, но на противоположната страна на подземеліето; но слугитъ ми като ходѣтъ насамъ натамъ не трѣба да чуватъ тѣзи викове. Но какъвъ несмысленъ страхъ! Ако потърпѣ само три дни, тако ми главата на баща ми, виковетъ на жреца съвѣстъ ще угаснѣтъ и не ще излѣзватъ по-далечъ отъ гроба си. Тако ми Изиди! тука е студено, имамъ нужда да испѣмъ нѣколко чашы фалериско вино.

И подирѣ тѣзи размислени безсѣвѣстниятъ египтянинъ загѣри са въ тогата си и отиде за да подыше по-чистъ въздухъ.

ГЛАВА 14.

НЕДІЯ ПРИБЛИЖАВА ДО КАЛАНА.

Каквы думы чу Недія, думы ужасны и въ сѣщото време благонадѣжны! Главкъ щѣлъ былъ на другія денъ да са осѣди, а пакъ тукъ са намѣрва человекъ който може него да спасе, а клеветника да докара на неговото мѣсто, и този человекъ само нѣколко стѣпки бѣ далечъ отъ нея; тя бѣ чула виковетъ му, молбитъ му и укореніята му, ако и слабы поради дебелината на стѣната отъ дѣто идяхъ. Тя познаваше сегашното му положеніе и тайната на затварянето му, и ако да бы могла да излѣзе отъ тамъ и да поговори на Претора тя бы навреме отървала Калана и заедно спасяваше и аеинянина отъ смъртъ. Душевнитъ ѣ чувствованія и послѣдователнитъ ѣ мысли тежахъ на гърдытъ ѣ, размѣщажъ ѣ ума и я докарвахъ почти до полуда, но тя навѣ мѣжъкъ мѣкытъ си и като са послушѣ внимателно и са увѣри че Арбакъ я остави владѣтелка на подземната пущыня и водима отъ слуха си и отъ пипаньето си